

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 06/03/2024

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α6**

Αριθμός απόφασης: 621

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 – Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 213 1604553
E-mail : ded.ath@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:
 - α. Του άρθρου 63 του Ν. 4987/2022 (ΦΕΚ Α' 206), εφεξής Κ.Φ.Δ..
 - β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)»
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.
 - δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009)».
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.
4. Την με ημερομηνία κατάθεσης **20/11/2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας, ΑΦΜ, με διεύθυνση ΧΛΜ Ε.Ο. ΑΤΤΙΚΗΣ κατά της τεκμαιρόμενης αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. επί της υπ' αριθμόν/21.07.2023 αίτησης καταβολής τόκων.
5. Την ως άνω πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.
6. Τις απόψεις του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ..
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α6 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 20/11/2023 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας, ΑΦΜ, η οποία

υποβλήθηκε **εμπρόθεσμα** και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης, στα πλαίσια παλαιότερου ελέγχου από το Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. της φορολογίας εισοδήματος της προσφεύγουσας για το οικονομικό έτος 2013 (χρήση 2012), είχε εκδοθεί η υπ' αριθμόν/20.12.2018 Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, με την οποία είχε καταλογιστεί το συνολικό (μετά προσαυξήσεων) ποσό των 6.237.580,87 €.

Κατά της ανωτέρω καταλογιστικής πράξης του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. είχε υποβληθεί η υπ' αριθμόν/28.01.2019 ενδικοφανής προσφυγή ενώπιον της Υπηρεσίας μας, η οποία και είχε απορριφθεί σιωπηρά.

Κατά της ανωτέρω σιωπηρής απόρριψης της Υπηρεσίας μας, η προσφεύγουσα είχε υποβάλει την υπ' αριθμόν/27.06.2019 προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου την οποία και συμπλήρωσε με το υπ' αριθμόν/18.12.2019 δικόγραφο πρόσθετων λόγων.

Εκκρεμούσης της ανωτέρω προσφυγής, η προσφεύγουσα κατέθεσε την από 17/12/2020 αίτηση ενώπιον της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών κατά το άρθ. 16 του Ν. 4714/2020, αιτούμενη την ακύρωση της υπ' αριθμόν/20.12.2018 Οριστικής Πράξης Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος του Προϊσταμένου του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. και την έντοκη επιστροφή του εντωμεταξύ καταβληθέντος ποσού των 6.237.580,87 €.

Επί της ανωτέρω αίτησης εκδόθηκε το αρ. πρωτ. ΥΠΟΙΚ ΕΞ 2022 ΕΜΠ/02.11.2022 Πρακτικό Επίλυσης, με το οποίο έγιναν δεκτοί οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας και **αποφασίστηκε η διαγραφή της αρχικής βεβαίωσης του καταλογισθέντος ποσού.** Ωστόσο, αναφορικά με το αίτημα για την έντοκη επιστροφή αυτού, αυτό απορρίφθηκε με την αιτιολογία ότι δεν περιλαμβάνεται στους περιοριστικά αναφερόμενους στο άρθρο 16, παρ. 4 του Ν. 4714/2020 ισχυρισμούς που μπορούν παραδεκτά να προβληθούν με αίτηση ενώπιον της εν λόγω Επιτροπής, η οποία έχει τη δικαιοδοσία αναγνώρισεως μόνο της ανυπαρξίας της οφειλής. Συνεχίζοντας δε, το Πρακτικό αναφέρει επί λέξει: *«Άλλωστε η αιτούσα, σε περίπτωση αποδοχής της παρούσας Προτάσεως και συντάξεως Πρακτικού Επίλυσης της διαφοράς, έχει τη δυνατότητα να υποβάλλει αίτηση προς την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και να ζητήσει την επιστροφή του ως άνω καταβληθέντος ποσού».*

Σε συνέχεια του ανωτέρω Πρακτικού Επίλυσης διαφοράς, με την υπ' αριθμόν/03-11-2022 Πράξη της Προέδρου του Διοικητικού Εφετείου, η παρούσα υπόθεση που είχε εισαχθεί ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου με την υπ' αριθμόν/27.06.2019 προσφυγή, τέθηκε αυτοδίκαια στο αρχείο κατ' εφαρμογή της παρ. 7 του άρθρου 16 του Ν. 4714/2020 και το Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. προέβη στις 06/12/2022 σε επιστροφή του συνολικού ποσού των 6.237.580,87 €, μέσω πίστωσης σε τραπεζικό λογαριασμό που είχε υποδείξει η προσφεύγουσα.

Δεδομένου ότι το εν λόγω ποσό επεστράφη στην προσφεύγουσα ατόκως, αυτή υπέβαλε ενώπιον του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. την υπ' αριθμόν/21.07.2023 αίτηση για καταβολή τόκων, η οποία απορρίφθηκε σιωπηρά.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ως άνω προσβαλλόμενης πράξης (σιωπηρής απόρριψης), προβάλλοντας τον ισχυρισμό ότι τυγχάνει παράνομη η απόρριψη του αιτήματος έντοκης επιστροφής ποσού φόρου του οποίου έχει διαγνωστεί η αχρεώστητη καταβολή.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 63§1 του Κ.Φ.Δ., ορίζονται τα ακόλουθα:

«Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.[...]».

Επειδή με την ΣτΕ 686/2020 έγινε δεκτό μεταξύ άλλων ότι: «Σκέψη 9: ... Η υποχρέωση του Δημοσίου για καταβολή τόκων για χρέος του, το οποίο απορρέει από την υποχρέωσή του να επιστρέψει καταβληθέντες φόρους κλπ., είναι παρεπόμενη του ανωτέρω χρέους. Δεδομένου δε ότι το χρέος αυτό απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως είναι η φορολογική, η αμφισβήτηση, ως προς την παρεπόμενη αυτή υποχρέωση, συνιστά διοικητική διαφορά. Συνεπώς, ο φορολογούμενος μπορεί να ασκήσει προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων με αίτημα να τού επιστραφούν οι ως άνω φόροι ή με αίτημα να του καταβληθούν τόκοι για την ανωτέρω απαίτησή του, είναι δε επιτρεπτή η σώρευση στην προσφυγή του των δύο αυτών αιτημάτων ...»

Επειδή κατόπιν των ανωτέρω, το χρέος που προκύπτει από την υποβολή του αιτήματος για καταβολή τόκων θεωρείται ότι δημιουργεί διοικητική διαφορά και η σιωπηρή απόρριψη αυτού από την φορολογική αρχή, προσβάλλεται με ενδικοφανή προσφυγή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ..

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση, η προσφεύγουσα δεν υπέβαλε σχετικό αίτημα για πρώτη φορά μέσω της υπ' αριθμόν/21.07.2023 αίτησης ενώπιον του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., αλλά είχε ήδη αιτηθεί την καταβολή τόκων στα πλαίσια τόσο της υποβληθείσας υπ' αριθμόν/28-01-2019 ενδικοφανούς προσφυγής όσο και της από 17/12/2020 αίτησης ενώπιον της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών του Ν. 4714/2020 (στην τελευταία αναρμοδίως).

Επειδή από τη στιγμή που το σχετικό αίτημα για καταβολή τόκων δεν υποβλήθηκε για πρώτη φορά μέσω της υπ' αριθμόν/21.07.2023 αίτησης ενώπιον του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., θα έπρεπε καταρχήν να υποστηριχθεί ότι η κρινόμενη ενδικοφανής προσφυγή προβάλλεται απαραδέκτως, λαμβάνοντας υπόψη και τη θέση που έχει υιοθετήσει η Υπηρεσία μας σε λοιπές παρεμφερείς υποθέσεις (βλ. ενδ. ΔΕΔ/2023). Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη ότι η Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών του Ν. 4714/2020, με το αρ. πρωτ. ΥΠΟΙΚ ΕΞ 2022 ΕΜΠ/02.11.2022 Πρακτικό Επίλυσης που συνέταξε, ανέφερε ρητά ότι «Άλλωστε η αιτούσα, σε περίπτωση αποδοχής της παρούσας Προτάσεως και συντάξεως Πρακτικού Επίλυσης της διαφοράς, έχει τη δυνατότητα να υποβάλλει αίτηση προς την αρμόδια Δ.Ο.Υ. και να ζητήσει την επιστροφή του ως άνω καταβληθέντος ποσού», τυχόν αντίθετη στάση εκ μέρους της Υπηρεσίας μας θα αντέβαινε στις αρχές του κράτους δικαίου, της νομιμότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου. Συνεπώς, η κρινόμενη ενδικοφανής προσφυγή, με την οποία

προσβάλλεται η σιωπηρή απόρριψη του ανωτέρω αιτήματος εκ μέρους του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., κρίνεται ότι υποβάλλεται παραδεκτώς προς κρίση από την Υπηρεσία μας.

Επειδή με τις διατάξεις του άρθρου 53 του Κ.Φ.Δ., ορίζονται τα εξής: «1) Αν οποιοδήποτε ποσό φόρου δεν καταβληθεί εντός της νόμιμης προθεσμίας καταβολής, ο φορολογούμενος υποχρεούται να καταβάλει τόκους επί του εν λόγω ποσού φόρου για τη χρονική περίοδο από την επόμενη μέρα της λήξης της νόμιμης προθεσμίας. Σε περίπτωση εκπρόθεσμης ή τροποποιητικής δήλωσης καθώς και σε περίπτωση εκτιμώμενου, διορθωτικού ή προληπτικού προσδιορισμού του φόρου, ως αφετηρία υπολογισμού των τόκων λαμβάνεται η λήξη της προθεσμίας κατά την οποία θα έπρεπε να είχε αρχικά καταβληθεί, βάσει του νόμου, ο φόρος που προκύπτει από την εκπρόθεσμη ή τροποποιητική δήλωση ή από την πράξη προσδιορισμού. 2) Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογουμένου. Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού. 3) Τόκοι επί των τόκων δεν υπολογίζονται και δεν οφείλονται. 4) Ο Υπουργός Οικονομικών με απόφασή του, ορίζει τα επιτόκια υπολογισμού τόκων, καθώς και όλες τις αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου».

Επειδή περαιτέρω, με την ΣτΕ 686/2020 κρίθηκε ότι «Σκέψη 9: ... η διάγνωση με δικαστική απόφαση της αχρεώστητης καταβολής φόρου και της υποχρέωσης του Δημοσίου να τον επιστρέψει στον φορολογούμενο αποτελεί μεν προϋπόθεση για την διάγνωση της υποχρέωσης του Δημοσίου να καταβάλει τόκους προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας του φορολογούμενου, δεν είναι όμως αυτή η γενεσιουργός αιτία της τελευταίας αυτής υποχρέωσης. Η υποχρέωση αυτή έχει ως γενεσιουργό αιτία την αχρεώστητη καταβολή του φόρου και διατηρείται μέχρι του χρόνου που το σχετικό ποσό επιστρέφεται στον φορολογούμενο. Κατά την διάταξη δε του άρθρου 21 του Κώδικα νόμων περί δικών του Δημοσίου, η εν λόγω παρεπόμενη υποχρέωση υφίσταται από την άσκηση της προσφυγής για την ικανοποίηση της κύριας απαιτήσεως του φορολογούμενου, αποκλεισμένης της εφαρμογής των άρθρων 340-346 και 910-911 του Αστικού Κώδικα οι οποίες προβλέπουν και προγενέστερο χρόνο τοκοφορίας των χρηματικών απαιτήσεων»

και «Σκέψη 10: Επειδή, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (ΔΕΕ), αν ένα κράτος μέλος εισέπραξε φόρους κατά παράβαση των κανόνων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, οι ιδιώτες έχουν δικαίωμα, απορρέον από το ίδιο το ενωσιακό δίκαιο, επιστροφής όχι μόνον του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου αλλά και των αμέσως σχετιζομένων με αυτόν τον φόρο ποσών που το εν λόγω κράτος εισέπραξε ή παρακράτησε, όπως οι σχετικοί τόκοι. Ελλείπει ενωσιακής νομοθεσίας, εναπόκειται στην εσωτερική έννομη τάξη κάθε κράτους μέλους να προβλέψει τις προϋποθέσεις καταβολής των εν λόγω τόκων, περιλαμβανομένων των ρυθμίσεων που αφορούν στο επιτόκιο και τον τρόπο υπολογισμού αυτών, οι οποίες πρέπει να συνάδουν προς τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας του ενωσιακού δικαίου, δηλαδή δεν πρέπει να είναι λιγότερο ευνοϊκές από εκείνες που αφορούν παρόμοιες αιτήσεις που στηρίζονται σε διατάξεις του εθνικού δικαίου ούτε να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που χορηγεί η ευρωπαϊκή έννομη τάξη, οι δε εθνικοί κανόνες σχετικώς, μεταξύ

άλλων, προς τον υπολογισμό των τυχόν οφειλόμενων τόκων δεν πρέπει να καταλήγουν σε μη προσήκουσα αποζημίωση του υποκειμένου στον φόρο λόγω ζημίας του οφειλομένης σε αχρεώστητη καταβολή του φόρου (βλ. αποφάσεις ΔΕΕ της 18-4-2013,/2011,, σκ. 21-26, της 19-7-2012,/2010,, σκ.24-34 και την σε αυτές παρατιθέμενη νομολογία). Δεν πληροί την ως άνω επιταγή εθνικό σύστημα, το οποίο περιορίζει τους τόκους στους γεγεννημένους από την επομένη της ημερομηνίας υποβολής της αίτησης επιστροφής του αχρεωστήτως εισπραχθέντος φόρου, διότι η ζημία του αχρεωστήτως καταβαλόντος χωρεί κατ'αρχήν κατά το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας της αχρεώστητης καταβολής του φόρου και της ημερομηνίας επιστροφής αυτού (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση, σκ. 27-28). Εν όψει δε τούτων, έχει ήδη κριθεί ότι οι διατάξεις του άρθρου 21 του Κώδικος νόμων περί δικών του Δημοσίου αντίκεινται στο ενωσιακό δίκαιο, κατά το μέρος που ορίζουν ως χρόνο ενάρξεως της τοκοφορίας εκείνον της ασκήσεως της προσφυγής με την οποία υποβάλλεται το αίτημα για επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου (ΣΤΕ 2812/2018, 412/2018, 2083/2017, 4054-5/2014 κ.ά).

Επειδή στην ανωτέρω απόφαση του ΣΤΕ γίνεται μνεία για απόφαση δικαστηρίου με την οποία διαγιγνώσκεται η αχρεώστητη καταβολή φόρου.

Επειδή ωστόσο, η εν λόγω μνεία σχετίζεται με το πραγματικό της υπόθεσης που κρίθηκε με την ανωτέρω απόφαση του ΣΤΕ, όπου η αχρεώστητη καταβολή είχε διαγνωστεί με απόφαση του Διοικητικού Εφετείου

Επειδή με την παρ. 7 του άρθρου 16 του Ν. 4714/2020 ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι: «Το πρακτικό εξώδικης επίλυσης είναι εκτελεστός τίτλος κατά την έννοια του άρθρου 45 του ν. 4174/2013 (Α' 170) και το αναγραφόμενο σε αυτό ποσό βεβαιώνεται ως δημόσιο έσοδο, ενώ η αρχική βεβαίωση διαγράφεται. Η διαγραφή της αρχικής βεβαίωσης συνεπάγεται την αναστολή της προθεσμίας παραγραφής του αρχικού τίτλου βεβαίωσης έως την ολοσχερή εξόφληση της οφειλής που προκύπτει από το πρακτικό. Το ως άνω πρακτικό που κοινοποιείται στον αιτούντα από τη γραμματεία της Επιτροπής, επιλύει αμετάκλητα την εκκρεμή διαφορά και δεν προσβάλλεται με κανένα ένδικο βοήθημα ή μέσο, εφόσον επί του συνολικού ποσού που προκύπτει για τον φορολογούμενο, καταβληθεί ποσοστό τουλάχιστον τριάντα τοις εκατό (30%) του κύριου φόρου που οφείλεται ή ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) σε περίπτωση αυτοτελών προστίμων, εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την κοινοποίησή του και χωρίσει νομίμως η εξόφληση του συνόλου αυτού, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 8».

Επειδή συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, όπου το αχρεώστητο της καταβολής του φόρου προκύπτει από απόφαση της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών του Ν. 4714/2020 (και όχι Διοικητικού Δικαστηρίου), θα πρέπει να ληφθεί υπόψη το πνεύμα της ανωτέρω απόφασης του ΣΤΕ και στα πλαίσια των αρχών της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης, να γίνει δεκτό ότι το αχρεώστητο έχει κριθεί οριστικά με το αρ. πρωτ. ΥΠΟΙΚ ΕΞ 2022 ΕΜΠ/02.11.2022 Πρακτικό Επίλυσης της Επιτροπής.

Επειδή παράλληλα, τόσο με την υπ' αριθμ./28-01-2019 ενδικοφανή προσφυγή όσο και με την από 17/12/2020 αίτηση ενώπιον της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών του Ν. 4714/2020, η προσφεύγουσα είχε αιτηθεί τόσο την ακύρωση της υπ' αριθμόν/20-12-2018 καταλογιστικής πράξης (ήτοι τη διαγραφή του καταλογισθέντος ποσού) όσο και την επιστροφή αυτού.

Επειδή περαιτέρω, στο αρ. πρωτ. ΥΠΟΙΚ ΕΞ 2022 ΕΜΠ/02.11.2022 Πρακτικό Επίλυσης της Επιτροπής, αναφορικά με την απόρριψη του αιτήματος περί έντοκης επιστροφής λόγω αναρμοδιότητας, αναφέρονται επίσης τα εξής: «Με την τελευταία αυτή κρίση διαφώνησε το μέλος της Επιτροπής, ο οποίος υποστήριξε τα ακόλουθα: Εφόσον η Επιτροπή έχει από τον νόμο την εξουσία να διαπιστώσει, ότι παρανόμως η Φορολογική Αρχή καταλόγισε σε βάρος της αιτούσας και στη συνέχεια εισέπραξε από αυτήν το καταβληθέν ποσό, **προφανώς έχει και την εξουσία να διατάξει την επιστροφή των καταβληθέντων** ως αυτονόητη συνέπεια της απόφασής της και συνάμα αναγκαίο μέτρο για την αποκατάσταση της ζημίας που παρανόμως υπέστη η αιτούσα, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ΣτΕ και του ΔΕΕ (βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 235/2021, 638/2021, 686/2020). Εάν γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή στερείται δικαιοδοσίας για να διατάξει την επιστροφή των καταβληθέντων, η αιτούσα κινδυνεύει να απολέσει οριστικά το ποσό των 6.237.580,87 € το οποίο αχρεωστήτως κατέβαλε, διότι σε περίπτωση αποδοχής της πρότασης της Επιτροπής, η υπόθεση τίθεται αυτοδικαίως στο αρχείο του αρμοδίου δικαστηρίου και η αιτούσα δεν θα διαθέτει πλέον στάδιο παροχής δικαστικής προστασίας σε περίπτωση που η φορολογική αρχή αρνηθεί την έντοκη επιστροφή. **Η επιστροφή (κατά την άποψη που μειοψήφισε) θα πρέπει να είναι έντοκη**, από την ημερομηνία άσκησης της ενδικοφανούς προσφυγής (στην οποία διατυπώνεται αίτημα έντοκης επιστροφής) μέχρι την εξόφληση, το δε επιτόκιο (λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η αχρεώστητη καταβολή έγινε το 2018) θα υπολογιστεί σύμφωνα με την νομολογία του ΣτΕ (βλ. ad hoc/2020 17^η σκέψη,/2021 τέλος 6^{ης} σκέψης)».

Επειδή η προσφεύγουσα, με την από 12/10/2022 εμπρόθεσμη και κατά τους νομίμους τύπους δήλωση, διά του νομίμου εκπροσώπου της, επί του σαρωμένου αντιγράφου της προτάσεως, απεδέχθη ρητώς, ανεπιφυλάκτως και καθ' ολοκληρία την πρόταση της Επιτροπής.

Επειδή όπως προκύπτει από τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, με το αρ. πρωτ. ΥΠΟΙΚ ΕΞ 2022 ΕΜΠ/02.11.2022 Πρακτικό Επίλυσης της Επιτροπής Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών του Ν. 4714/2020, αποφασίστηκε **η διαγραφή** της αρχικής βεβαίωσης του καταλογισθέντος ποσού (και όχι ρητά η επιστροφή αυτού στην προσφεύγουσα).

Επειδή το Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. προέβη στις 06/12/2022 σε επιστροφή του συνολικού ποσού των 6.237.580,87 € που είχε εντωμεταξύ καταβάλει η προσφεύγουσα, χωρίς να αναμένει την υποβολή ξεχωριστής αίτησης εκ μέρους της τελευταίας για εν γένει επιστροφή του επίμαχου ποσού (είτε εντόκως είτε απόκως). Ωστόσο, το Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ. δεν κατέβαλε στην προσφεύγουσα τόκους που είχαν ήδη ζητηθεί λόγω αχρεώστητης καταβολής, τη στιγμή που η Επιτροπή Εξώδικης Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών του Ν. 4714/2020 δεν είχε αποφανθεί επί του θέματος (λόγω αναρμοδιότητας).

Επειδή η προσφεύγουσα, λόγω της άτοκης επιστροφής του επίμαχου ποσού εκ μέρους του Κ.Ε.ΜΕ.ΕΠ., υπέβαλε ενώπιόν του την υπ' αριθμόν/21.07.2023 αίτηση για καταβολή τόκων.

Επειδή βάσει των ανωτέρω, η προσφεύγουσα δικαιούται να εισπράξει τόκους επί του επίμαχου ποσού,

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσης **20/11/2023** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας, ΑΦΜ και την καταβολή σε αυτήν νομίμων τόκων υπολογισθέντων σύμφωνα με τις κείμενες νομοθετικές διατάξεις.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ακριβές Αντίγραφο

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.